

ဒံယလေကျမ်း - တစ်ရာငါးဆယ့်ရှစ်

ဒံယလေကျမ်း၌ ဝမ်းနည်းခြင်း၏ နှင့်ရက်များကို
နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း—ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ထုတ်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-03-25

ပရော့ဖက်ဆာကြီးကိုရု၏ နန်းတက်သည့် တတိယနှစ်တွင်၊ ဗလေတရာဇာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံရသော ဒံယလေအား အရာတစ်ခု ဖွင့်ပြောပေး၏။ ထိုအရာသည် မှန်ကန်သောအရာဖြစ်သော်လည်း၊ ချိန်းထားသောအချိန်ကာလမှာ ရှည်လျား၏။ ထိုအရာကို သူ နားလည်၍၊ ထိုမငြိမ့်ကွင်း၏ အနက်ကိုလည်း သိမငြိမ့်နားလည်လေ၏။ ထိုနှစ်ရက်များတွင် ငါ ဒံယလေသည် သုံးပတ်လုံးလုံး ဝမ်းနည်းပူဆွေးလျက်ရှိ၏။ ငါသည် အရသာရှိသော မှန်ကို မစား၊ အသားနှင့် စပျစ်ရည်တို့လည်း ငါ့နှုတ်ထဲသို့ မဝင်စေ၊ သုံးပတ်ပညွှန်မီတိုင်အောင် ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမလိမ်းမကပ်ခဲ့။ ပထမလ၏ နှစ်ဆယ့်လေးရက်နေ့တွင်၊ ငါသည် ဟိဒုဒကေလေဟု ခေါ်သော မမြက်မြဲ၏ ကမ်းနား၌ ရှိနေစေ့။ ဒံယလေ ၁၀:၁-၄။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ ၌ ဖော်ပြထားသော သင့်ကတေဆန်သော သုံးရက်ခွဲကာလအတွင်း၊ သက်သေခံစစ်ပါးသည် လမ်းမပေါ်၌ သင်ဆုံးလျက်ရှိနေစေ့။ ဗလေတရာဇာထံသို့ “အရာတစ်ခု” ကို ထုတ်ဖော်ပြောသည်။ ထိုမတိုင်မီ သူသည် “ရူပါရုံ” (mareh) ကို နားလည်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား အခန်း ၉ ၌ ဂါဗရုလသည် ယခင်ကပင် လာရောက်၍ ထိုရူပါရုံကို နားလည်စေခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ငါသည် ဆုတောင်းလျက် ပြောဆိုနေစေ့။ အစအစဉ်၌ ငါမငြိမ့်သော ရူပါရုံအတွင်းမှ လူရူပါသဏ္ဍာန်ရှိသော ဂါဗရုလသည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ပျံသန်းလာစေခြင်းခံရ၍ ညနေပူဇော်သကကာဆက်သချိန်ခန့်၌ ငါ့ကို ထိမိလေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့အား အသိပေး၍ စကားပြောလျက်၊ “အို ဒံယလေ၊ ယခု ငါသည် သင့်အား ပညာနှင့် နားလည်ခြင်းကို ပေးရန် ထွက်လာပါ။” ငါ၏ ပဌနာတောင်းလျှောက်ခြင်းများ၏ အစ၌ အမိန့်တော် ထွက်လာပြီး ငါသည် သင့်အား ပြောရန် ရောက်လာပါ။ အကခြင်းမူကား သင့်သည် အလွန်ချစ်မတ်ပြီး ခြင်းခံရသောသူ ဖြစ်၏။ ထိုကခြင်း ဤအရာကို နားလည်လော့၊ ရူပါရုံကို ဆင်ခြင်လော့” ဟုဆိုလေ၏။ ဒံယလေ ၉:၂၁-၂၃။

“အစ၌ ရူပါရုံ၌ မိမိမငြိမ့်တော့သော” “ဂါဗရုလ လူ” ဟုသောစကားသည် “chazon” ဟုသော ပရော့ဖက်ဆာကြီးဆိုင်ရာ ရူပါရုံကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုသည် သတုတမအခန်း၌ သမုမာကျမ်းပရော့ဖက်ဆာကြီး၏ နိုင်ငံများအကခြင်း ရူပါရုံကို ဒံယလေအား ဂါဗရုလက အနက်ဖော်ပြခြင်းကို ရည်ညွှန်းနေသည်။ သို့သော် ဒံယလေသည် ထိုနောက် ကိုးမအခန်း၌ ဆင်ခြင်ရမည့် “ရူပါရုံ” သည် “mareh” ဟုသော အသွင်သဏ္ဍာန်၏ ရူပါရုံ ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ဂါဗရုလသည် အနှစ် နှစ်ထောင်သုံးရာ ပရော့ဖက်ဆာကြီး၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဖော်ပြချက်ကို ဒံယလေအား ပေးသည်။

ကိုးခန်းသည် ဒါရီယု၏ ပထမနှစ်တွင် ပညွှန်စံခဲ့သည်။ ဗလေတရာဇာသည် “ကုရု၏ တတိယနှစ်တွင်” မိမိ “ရူပါရုံကို နားလည်ခဲ့သည်” ဟု ဆိုသောအခါ၊ သူသည် “mareh” ဟုခေါ်သော ရူပါရုံကို နှစ်နှစ်ကပြီ နားလည်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဗလေတရာဇာက ဝမ်းနည်းမည့်တမ်းသော “ထိုနှစ်ရက်များ၌” နားလည်သဘောပေါက်လာခဲ့သောအရာမှာ “thing” ဖြစ်ပြီး ၎င်းမှာ ဟဗေဇကားလုံး “dabar” ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအရာသည် ရှည်လျားသောအရာဖြစ်၏။ အကခြင်းမူကား

သတ်မှတ်ထားသောကာလသည် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဒန်နီယလေသည် “အရာ” အချို့ကို ယခင်ကတည်းက နားလည်ထားပြီးဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား သူသည် အခန်းကိုးတွင် လဝေဝတုတု နှစ်ဆယ့်ခါးခြောက်၏ ဆုတောင်းချက်ကို ဆောင်ရွက်နေခဲ့သဖြင့်၊ ထိုဆုတောင်းချက်သည် “အရာ” ၏ ဆုတောင်းချက်ဖြစ်သည်။ “ခုနစ်ကိမြီ” အပေါ် အလင်းတိုးပွားလာခဲ့ပြီး၊ ထိုအရာကို ဗလေတရှုဇသည် ငိုကြွေးမည်တမ်းခင်း နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်အတွင်း နားလည်လာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ငိုကြွေးမည်တမ်းသော ထိုရက်များအတွင်း “ခုနစ်ကိမြီ” အပေါ် အလင်းတိုးပွားလာခြင်းသည် ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် “ခုနစ်ကိမြီ” အပေါ် အလင်းတိုးပွားလာခြင်းကို ပုံဆောင်ပြသခဲ့သည်။ မိလာရိုက်များသည်လည်း “ခုနစ်ကိမြီ” အကြောင်းကို ယခင်ကတည်းက သိရှိခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမူကား သူတို့သည် ထိုအရာကို ကြည့်ရှုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဖိလဒဲလဖီယာလှုပ်ရှားမှုမှ လာအိုဒီကဲယာလှုပ်ရှားမှုသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်ခဲ့သော သူတို့၏ သမိုင်းကာလအတိအကျ၌၊ သူတို့ကို စမ်းသပ်ရန် ထပ်တိုးပေးမည့် အလင်းတစ်ရပ်လည်း ရှိခဲ့သည်။

ဗလေတရှုဇ၏ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးသော နှလုံးရက်များသည် ဖိလဒဲလဖီယာ လှုပ်ရှားမှုမှ လက်ဒီကီယာ လှုပ်ရှားမှုသို့ 1856 ခုနှစ်တွင် ပြောင်းရွှေ့သွားခြင်းနှင့်၊ ထိုနောက် 1863 ခုနှစ်တွင် လက်ဒီကီယာ အက်ဒဗတ်တစ် အသင်းတော်သို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းတို့၏ ပရောဖက်ပြသမိုင်းနှင့် ပိုင်းညီနသေသည်။ “ခုနစ်ကာလ” အပေါ် တိုးမြှင့်သော အလင်းရရှိလာခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ဗလေတရှုဇ၏ သမိုင်းနှင့် မိလာရိုက်တို့၏ သမိုင်းနှစ်ရပ်လုံးသည်၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ လက်ဒီကီယာ လှုပ်ရှားမှုမှ တစ်ရာလေးဆယ့်လေးထောင်တို့၏ ဖိလဒဲလဖီယာ လှုပ်ရှားမှုသို့ ကူးပြောင်းသည့် အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသကဲ့သို့၊ “ခုနစ်ကာလ” အပေါ် တိုးမြှင့်သော အလင်းကို ဖွင့်ပြုမည့် အချိန်ဖြစ်သော စောင့်ဆိုင်းကာလအတွင်းရှိ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးရာ နှလုံးရက်များနှင့်လည်း ကိုက်ညီလျက်ရှိသည်။

ဗလေတရှုဇသည် တမန်တော်တစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုသည်။ သူ၏ ဝမ်းနည်းမည်တမ်းရာနှလုံးရက်များ၌ ထိုတမန်တော်သည် “အရာ” ကို—အမှန်တရားဖြစ်သောအရာကို—နားလည်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုနောက် ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် မိကုခလေသည် သက်သေခံနှစ်ပါးကို ပြန်လည်အသက်ရှင်စေသောအခါ၊ ထို “အရာ” ကို လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ထံ တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။

ဟီဗြဲကားလုံး “mareh” (ခရစ်တော်၏ ပေါ်ထွန်းသဏ္ဍာန်ကို မြင်တွေ့ရသော ဗျာဒိတ်) ကို ဒံယလေသည် ပထမပိုဒ်တွင် နားလည်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားပြီး၊ ထိုစကားလုံးကို ဒံယလေ၏ နောက်ဆုံးဗျာဒိတ်၌ လေးကိမြီ တင်ပြထားသည်။ ထိုအနက် နှစ်ကိမြီကို “ဗျာဒိတ်” ဟု ဘာသာပြန်ထားပြီး၊ နှစ်ကိမြီကို “ပေါ်ထွန်းသဏ္ဍာန်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသည်။ ပထမပိုဒ်၌ ဒံယလေက ထိုစကားလုံးကို ပထမအကြိမ် အသုံးပြုသောအခါ၊ သူသည် “ဗျာဒိတ်” ကို နားလည်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြနေသော်လည်း၊ ကျန်သော သုံးကိမြီသော ရည်ညွှန်းချက်များက ဒံယလေသည် ထိုဗျာဒိတ်ကို တွေ့ကျိစားနေခြင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ ခြောက်ပိုဒ်၌ ခရစ်တော်၏ မျက်နှာတော်သည် “လျှပ်စစ်၏ ‘ပေါ်ထွန်းသဏ္ဍာန်’ ကဲ့သို့” ဖြစ်၏။

ပထမလ၏ နှစ်ဆယ့်လေးရက်နေ့တွင်၊ ငါသည် ဟီဒုဒကလေဟုခေါ်သော မြေကြီး၏ နံဘေး၌ ရှိနေစဉ်၊ ထိုနောက် ငါသည် မျက်စိကို မှကြောက်၍ ကြည့်လိုက်ရာ၊ ပိတ်ချောဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ဥဖတ်ရွှေသေနံဖြင့် ခါးကို ချည်နှောင်ထားသော လူတစ်ဦးကို မြင်ရ၏။ သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘရေလ်ကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သူ၏ မျက်နှာသည် လျှပ်စစ်ရောင်ခံပြည့်၏ အသွင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူ၏ မျက်စိတို့သည် မီးတိုင်များကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူ၏ လက်မောင်းနှင့် ခြေတို့သည် တောက်ပြောင်စွာ ပွတ်တိုက်ထားသော ကြေးဝါရောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူ၏ စကားသံသည် လူအစုအဝေးကြီး၏ အသံကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ ဤရူပါရုံကို ငါ ဒံယလေတစ်ယောက်တည်းသာ မြင်ရ၏။

အဘယ်ကိစ္စနှင့်ဆိုသော် ငါနှင့်အတူ ရှိသော သူတို့သည် ရူပါရုံကို မမငြိမငြိမပြောလည်း၊ ကြီးမားသော တွန်လုပ်ခြင်းသည် သူတို့အပေါ် ကျရောက်သဖြင့်၊ ပုန်းကယ်ရန် ပြေးသွားကပြောကပြော ဖြစ်၏။ ထိုကိစ္စနှင့် ငါသည် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက် ဤကြီးမားသော ရူပါရုံကို မငြိမငြိမ ငါ၌ ခွန်အားတစ်စုံတစ်ရာမျှ မကျန်ရစ်တော့။ အကဲဖြတ်မှုကား၊ ငါ၏ အလှအပသည် ငါ့အတွင်း၌ ပျက်စီးခြင်းသို့ ပြောင်းလဲသွား၍၊ ငါသည် ခွန်အားကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့။ ဒံယလေ ၁၀:၄-၈။

“ဗျာဒိတ်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟီဘရူးစကားလုံးတစ်လုံး ထပ်မံရှိသေးသည်။ ဟီဘရူးစကားလုံး “mareh” ၏ လက္ခဏာအချို့ကို ပထမဦးစွာ ဖော်ပြပြန်ရအောင်။ ထိုစကားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးမည်။ ယခင်အခန်းငယ်များတွင် “appearance” ဟူသော စကားလုံးသည် ဟီဘရူးစကားလုံး “mareh” ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုစကားလုံးတူညီသော စကားလုံးကို အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်၌ “vision” ဟု ဘာသာပြန်ထားသည်။ အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်၌ ခရစ်တော်၏ ဗျာဒိတ်ကိစ္စနှင့် ဒန်ယလေသည် ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ထိုနောက်၊ လူသားတို့၏သားများ၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် တူသောသူတစ်ဦးသည် ငါ၏နှုတ်ခမ်းတို့ကို ထိတတ်၏။ ထိုအခါ ငါသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ စကားပြောကာ၊ ငါ့ရှေ့၌ ရပ်နသောသူအား “အရှင်မင်းကြီး ဤဗျာဒိတ်ကိစ္စနှင့် ငါ၏ဝဒနာတို့သည် ငါ့အပေါ်သို့ ပြန်လှည့်ရောက်လာပြီ၊ ငါသည် အင်အားတစ်စုံတစ်ရာမျှ မကျန်ရှိတော့ပါ” ဟုဆိုလေ၏။ ဒံယလေ ၁၀:၁၆။

“sorrows” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟေဗြဲစကားလုံးသည် အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် “ပတုတာ” ဖြစ်ပြီး၊ ထိုကျမ်းပိုဒ်တွင် ဒါနိယလေမငြိမငြိမခရစ်တော်၏ ပေါ်ထွန်းခြင်းဆိုင်ရာ “ရူပါရုံ” သည် ပတုတာတစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။ ပရောဖက်ပျောက်၌ “ပတုတာ” သည် အလှည့်အပြောင်းအမှတ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“အတိတ်သမိုင်းမှ သင်ယူရမည့် သင်ခန်းစာများ ရှိကုန်၏။ လူအားလုံးသည် ဘုရားသခင်သည် ယခင်က အစဉ်အမပြုပြန်မှုခံခဲ့ရသည့် နည်းလမ်းတူအတိုင်း ယခုလည်း လုပ်ဆောင်တတ်မှုကိစ္စနှင့် နားလည်စေရန် ဤအရာများကို အလေးထား၍ ဂရုပြုစေခြင်းဖြစ်၏။ ဒေသနာပြုပညာ အာဒံအား ဝိညာဉ်တော်သတင်းကောင်းကို ပထမဆုံး ကြေညာခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ အစဉ်အဆက် ဖြစ်သကဲ့သို့ပင်၊ ယနေ့လည်း ကိုယ်တော်၏ လက်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ အမှုတော်၌လည်းကောင်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့အလယ်၌လည်းကောင်း ထင်ရှားစွာ မငြိမငြိမ”

“လူမျိုးနိုင်ငံများ၏ သမိုင်းတွင်လည်းကောင်း၊ အသင်းတော်၏ သမိုင်းတွင်လည်းကောင်း လမ်းခွဲမှတ်များဖြစ်သော ကာလအပိုင်းအခြားများ ရှိကပြန်ပြန်။ ဘုရားသခင်၏ အုပ်ထိန်းတော်မူခြင်းအောက်၌ ဤကဲ့သို့သော အကျပ်အတည်းအခြေအနေမျိုးများ ရောက်ရှိလာသောအခါ ထိုအချိန်အတွက် အလင်းကို ပေးတော်မူသည်။ ထိုအလင်းကို လက်ခံလျှင် ဝိညာဉ်ရေးရာ တိုးတက်မှု ရှိလာသည်။ ထိုအလင်းကို ပယ်ချလျှင် ဝိညာဉ်ရေးရာ ကျဆင်းယိုယွင်းမှုနှင့် သင့်ဘာပျက်သကဲ့သို့ ပျက်စီးခြင်းတို့သည် နောက်တော်လိုက်လာကပြန်။ သခင်သည် မိမိ၏ နှုတ်ကပတ်တော်၌ သတင်းကောင်း၏ တိုက်စစ်ဆင်သော လုပ်ငန်းကို၊ အတိတ်ကာလ၌ မည်သို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတ်ကာလ၌ မည်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကိုလည်းကောင်း၊ စာတန်၏ ကိုယ်စားလှယ်အင်အားများက မိမိတို့၏ နောက်ဆုံး အံ့ဖွယ်လှုပ်ရှားမှုကို ပြုလုပ်မည့် အဆုံးသတ်ပဋိပက္ခအထိပင် ဖွင့်လှစ်ပြောဆိုမည်။” Bible Echo, August 26, 1895.

အခန်းငယ် ဆယ့်ခြောက်သည် ဗလေတရာဇာ ကိုယ်စားပြုသော သမိုင်း၌ လှည့်ပြောင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုကို ဖော်ပြသည်။ ၎င်းသည် ရီပဘလီကန် ချိုင် (နိုင်ငံ) အတွက်လည်းကောင်း၊ ပရိုတက်စတင့် ချိုင် (အသင်းတော်) အတွက်လည်းကောင်း လှည့်ပြောင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အကျပ်အတည်းတစ်ခုကို ကိုယ်စားပြုသကဲ့သို့၊ ထိုသမိုင်းအတွက် အထူးအလင်း

ပေးအပ်ခံရသော အချက်အဖွယ်လည်း ကိုယ်စားပြုသည်။ ဒန်နီယယ်အတွက် လှည့်ပတ်ခြင်းမှတ်တိုင်သည် ဒန်နီယယ် "ထိတုဒေ" ခံရသောအခါ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး ထိုသည် သုံးကျိပ်အနက် ဒုတိယအကျိပ်ဖြစ်သည်။ ဒန်နီယယ်သည် သုံးကျိပ် ထိတုဒေခံရမည်ဖြစ်ပြီး သူ ထိတုဒေခံရသော ဒုတိယအကျိပ်သည် ဒန်နီယယ်အတွက် လှည့်ပတ်ခြင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်းမှတ်တိုင်သည် ဒန်နီယယ်က "mareh" ရူပါရုံကို မငြိခဲ့သော သုံးကျိပ်အနက် ဒုတိယအကျိပ်လည်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက်၊ လူသားတို့၏သဏ္ဍာန်နှင့်တူသောသူတစ်ဦးသည် ငါ၏နတ်ခမ်းကို ထိတတ်မူ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ငါ၏နတ်ကို ဖွင့်၍ ပြောဆိုလျက်၊ ငါ့ရှေ့ ရပ်နသေသောသူအား "အို၊ အရှင်၊ ဤရူပါရုံကငြောင့် ငါ၏ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုများသည် ငါ့အပေါ်သို့ ပြန်လှည့်ရောက်လာပါပြီ၊ ငါသည် ခွန်အားမရှိတော့ပါ" ဟု လျှောက်ဆို၏။ ဒံယလေ ၁၀:၁၆။

"mareh" ဟူသော စကားလုံးကို ဒံယလေက အသုံးပြုထားသော အကျိပ်လေးကျိပ်အနက် ပထမအကျိပ်မှာ သူသည် ထိုရူပါရုံကို နားလည်ကြောင်း မိမိ၏သက်သေခံချက် ဖြစ်သည်ဟု မကပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုထိတုဒေငြား သုံးကျိပ်ကို ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သုံးကျိပ်သော ရည်ညွှန်းချက်များမှာ သူသည် ထိုပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို အမှန်တကယ် မငြိတုဒေသောအခါ သူ၏အတုအကျိုကို ဖော်ပြထားသည်။ တတိယအကျိပ်တွင် သူသည် ထိုပုံပန်းသဏ္ဍာန်၏ ရူပါရုံကို အခန်းငယ် ၁၈ ၌ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားပြီး ထိုနောက်တွင် သူသည် တတိယအကျိပ်အဖွယ် ထိတုဒေခံရသည်။

ထိုနောက် လူတစ်ယောက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တူသောသူ တစ်ပါးသည် တဖန်လာ၍ ကျွန်ုပ်ကို ထိတုဒေပြီး ကျွန်ုပ်အား ခွန်အားပေးလေ၏။ ဒံယလေ ၁၀:၁၈။

တစ်ဆယ့်ခြောက်မကြောက်အခန်းငယ်၌ ဖော်ပြထားသော ဒုတိယအကျိပ်ထိတုဒေမှာ အတိအကျဆိုလျှင် "marah" ရူပါရုံကို ဒုတိယအကျိပ် ရည်ညွှန်းထားခြင်းတွင် သူ၏ခွန်အားသည် ကုန်သွားသော်လည်း၊ တတိယအကျိပ် ထိတုဒေမှ၌ သူ၏ခွန်အားသည် ပြန်လည်ရရှိလာသည်။ အခန်းငယ် ၁၀၊ ၁၆ နှင့် ၁၈ တို့၌ ဒန်နီယယ်ကို ထိတုဒေငြားရှိသည်။ အခန်းငယ် ၆ ၌ ဒန်နီယယ်သည် ခရစ်တော်၏ အသွင်အပြင်ကို မငြိပြီးနောက် ဂါဘရီယလေကိုလည်း မငြိရသည်။ ထိုနောက် အခန်းငယ် ၁၀ ၌ ဂါဘရီယလေသည် ဒန်နီယယ်ကို ပထမအကျိပ် ထိတုဒေသည်။

ထိုနောက် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကိုမကြောက်၍ ကြည့်လျှင်၊ ပိတ်ချာအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ ဥဖတ်၏ ရှုသော်လည်း ခါးပတ်စည်းထားသော လူတစ်ဦးကို မငြိရ၏။ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ကျောက်မျက်စိရောင်နှင့်တူ၏။ သူ၏မျက်နှာသည် လျှပ်စီးထင်ရှားသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏မျက်လုံးတို့သည် မီးခွက်များကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏လက်မောင်းနှင့် ခြေတို့သည် တောက်ပခြင်စွာ ချောမွတ်ထားသော ကြေးဝါအရောင်နှင့်တူ၏။ သူ၏စကားသံသည် လူအစုအဝေးကြီး၏အသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုရူပါရုံကို အကျွန်ုပ် ဒံယလေတစ်ဦးတည်းသာ မငြိရ၏။ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိသော လူတို့ကား ထိုရူပါရုံကို မမြင်ကြသော်လည်း၊ ကြီးမှားသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည် သူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်သဖြင့်၊ ပုန်းအောင်းရန် ထွက်ပြေးကြ၏။ ထိုကငြောင့် အကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ်၍ ဤကြီးမှားသော ရူပါရုံကို မငြိရ၏။ အကျွန်ုပ်၌ ခွန်အားမကျန်တော့ဘဲ၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆင်းလှပမှုသည် အကျွန်ုပ်အတွင်း၌ ပျက်ယွင်းခြင်းသို့ ပြောင်းလဲသွား၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့။

သို့ရာတွင် သူ၏စကားသံကို ငါကြားရ၏။ သူ၏စကားသံကို ငါကြားသောအခါ၊ ငါသည် မျက်နှာမှောက်လျက် မငြိသို့မျက်နှာချ၍ နက်ရှိုင်းသောအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ကျရောက်လေ၏။ ထိုနောက် ကြည့်ရှုလော့၊ လက်တစ်ဖက်က ငါ့ကိုထိ၍ ငါ့ကို ဒူးပေါ်၌လည်းကောင်း၊ လက်ဖဝါးများပေါ်၌လည်းကောင်း ထားလေ၏။ ထိုနောက် သူက ငါ့အား၊ အလွန်ချစ်မပြုနိုင်ခြင်းခံရသောသူ ဒံယလေ၊ ငါသည် သင့်အား ပြောသောစကားများကို

နားလည်လော့၊ တည့်တည့်ရပ်လော့။ အကခြောင်းမှုကား ယခု ငါသည် သင့်ထံသို့ စလွေတခင်းခံရသောသူဖြစ်၏။ ဟုဆို၏။ ထိုစကားကို ငါ့အား ပြောပြီးသောအခါ၊ ငါသည် တုန်လှုပ်လျက် ရပ်လေ၏။ ထိုနောက် သူက ငါ့အား၊ ဒီယလေ၊ မကခြောက်နှင့်။ အကခြောင်းမှုကား သင်သည် နားလည်ရန် စိတ်နှလုံးကိုထား၍ သင်၏ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချဆုံးမရန် အစပြုသော ပထမနေ့မှစ၍ သင်၏စကားများကို ကြိုးနာပိုးဖြစ်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏စကားများကခြောင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပရော့နိုင်းငံ၏ မင်းသားသည် ငါ့ကို နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်တိုင်တိုင် ဆီးတားလေ၏။ သို့သော် ကညြ့်ရှုလော့၊ အကျိုးပြုမင်းသားတို့တွင် တစ်ပါးဖြစ်သော မိကုခလေသည် ငါ့ကို ကူညီရန် လာလေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ပရော့နိုင်းမင်းတို့နှင့်အတူ ထိုအရပ်၌ ကျန်နေလေ၏။ ယခုမူကား နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များ၌ သင်၏လူမျိုးအပေါ်၌ ဖြစ်ပေါ်မည့်အရာကို သင့်အား နားလည်စေခြင်းငှာ ငါရောက်လာပြီ။ အကခြောင်းမှုကား ထိုရူပါရုံသည် နေ့ရက်များစွာအတွက် ဖြစ်သေး၏။ ဒီယလေ 10:5-14။

ထိုနောက်၊ အခန်းငယ် ၁၆ တွင် ဒန်နီယလေသည် ခရစ်တော်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မငြိမ်သောအခါ ဒုတိယအကျိမ် ထိတွဲခံရ၏။

ထိုသို့သောစကားများကို ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီးနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာကို မငြိမ့်၍ စကားမပြောနိုင်သောသူဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ လူသားတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တူသောသူတစ်ပါးသည် အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ခမ်းတို့ကို ထိလေ၏။ ထိုနောက် အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ စကားပြောကာ၊ အကျွန်ုပ်ရရှိသော အကျွန်ုပ်အား၊ အရှင်ကျွန်ုပ်၊ ဤရူပါရုံကခြောင့် အကျွန်ုပ်၏ဝဒနာများသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာ၍၊ အကျွန်ုပ်၌ ခွန်အားမကျန်ရစ်တော့ပါ။ အကခြောင်းမှုကား၊ ဤအရှင်ကျွန်ုပ်၏ ကျွန်ုပ်သည် ဤအရှင်ကျွန်ုပ်နှင့် မည်သို့စကားပြောနိုင်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အဖို့မူ၊ ချက်ချင်းပင် အကျွန်ုပ်၌ ခွန်အားမကျန်ရစ်တော့သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၌ အသက်ရှုခြင်းလည်း မကျန်ရစ်တော့ပါဟု လျှောက်ဆိုလေ၏။ ဒီယလေ ၁၀:၁၅-၂၇။

ထိုနောက် ဒန်နီယလေသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဘဲ ဂဗဂြလ ပေါလာသောအခါ တတိယအကျိမ် ထိတွဲခံရသည်။

ထိုနောက် လူတစ်ယောက်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့သောသူတစ်ဦးသည် တဖန်လာ၍ အကျွန်ုပ်ကိုထိလျက်၊ အကျွန်ုပ်အား ခွန်အားပေး၏။ ထိုနောက် သူက၊ “အလွန်ချစ်ခင်မပြုနိုင်ခြင်းခံရသောသူ၊ မကခြောက်နှင့်။ သင်၌ ငါမြဲသက်ခြင်းရှိစေသောတည်း။ အားယူလော့၊ ဟုတ်ပေ၏။ အားယူလော့” ဟုဆို၏။ သူက အကျွန်ုပ်အား ထိုသို့ပြောပြီးသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားရလာ၍၊ “အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ မိန့်တော်မူပါ။ အကခြောင်းမှုကား ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ခွန်အားပေးတော်မူပြီ” ဟု လျှောက်၏။ ထိုနောက် သူက၊ “ငါသည် အဘယ်ကခြောင့် သင့်ထံသို့လာသည်ကို သင်သိသလော့။ ယခု ငါသည် ပါရှားမင်း၏ အရာရှိနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ပြန်သွားမည်။ ငါထွက်သွားပြီးနောက်၊ ကညြ့်လော့၊ ဂရိမင်း၏ အရာရှိသည် လာလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မှန်ကန်သောကျမ်းစာ၌ မှတ်တမ်းတင်ထားသောအရာကို သင့်အား ငါပြောမည်။ ဤအမှုတို့၌ ငါနှင့်အတူ ရပ်တည်သောသူတစ်ဦးမျှ မရှိ၊ သင်တို့၏မင်း မိကုခလေမှတစ်ပါး” ဟုဆို၏။ ဒီယလေ ၁၀:၁၈-၂၁။

ဒီယလေသည် သုံးကျိမ် ထိတွဲခံရ၏။ ပထမအကျိမ်နှင့် တတိယအကျိမ်တွင် သူ့ကို ထိတွဲခံခဲ့သူမှာ ကောင်းကင်တမန် ဂါဗဂြလ ဖြစ်၏။ ဒုတိယအကျိမ်တွင် သူ့ကို ထိတွဲခံခဲ့သူမှာ ခရစ်တော် ဖြစ်၏။ ဒီယလေသည် ဟဗေဗြကားလုံးတစ်လုံးကို လေးကျိမ် အသုံးပြုခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုလေးကျိမ်အနက် ပထမအကျိမ်မှာ အခန်းငယ် ၁ တွင် ဖြစ်ပြီး ထိုနောက် သူသည် “ရူပါရုံ” ကို နားလည်ခဲ့ခြင်း ဖော်ပြခဲ့၏။ အမှန်တရားတစ်ရပ်ကို နားလည်ခြင်းသည် အရေးကြီးသောလည်း၊ အခြားသုံးကျိမ်တွင် သူ

ကျင့်ကြံနေသကဲ့သို့၊ ထိုအမှန်တရားကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ကျိခြင်းနှင့် တူညီသည်မဟုတ်။

ဒါနိယလေ၏ ဝမ်းနည်းညည်းတွားသောနဂါးရက်များ အဆုံးသတ်သွားသောအခါ၊ သူသည် မိမိ၏ ဝမ်းနည်းညည်းတွားခြင်း၏ နဂါးရက်များ မပျိုးဆုံးမိကတည်းက နားလည်မှုရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော ထိုဂူပါရုံကို အတွဲအကျအားဖြင့် ခံစားရရှိစေခြင်းခံရ၏။ ထိုအတွဲအကျသည် ထိုတွဲအခြား သုံးကျိဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော အဆင့် သုံးဆင့်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ပထမနှင့် နောက်ဆုံး ထိုတွဲအခြားတို့ကို ဂါဗရိလက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး အလယ်ထိုတွဲအခြားကိုမူ ခရစ်တော်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ပထမနှင့် နောက်ဆုံး ထိုတွဲအခြားတို့သည် ဟဗေအကုခရာစဉ်၏ ပထမနှင့် နောက်ဆုံး အကုခရာတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဒုတိယအဆင့်၌ ဒါနိယလေသည် မိမိ၏ သခင်နှင့် ဆက်စပ်၍ မိမိအခြေအနေကို ပုန်ကန်သော အပစ်သားတစ်ဦးအဖြစ် သိမြင်လက်ခံသဖြင့်၊ အလယ်ထိုတွဲအခြားသည် ဟဗေအကုခရာစဉ်၏ ဆယ့်သုံးမြောက် အကုခရာဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့ ပုန်ကန်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“သို့ရာတွင် ပတေရုသည် ယခုအခါ လူများကိုသတ်လည်းကောင်း၊ တင်ဆောင်ထားသောဝန်များကိုသတ်လည်းကောင်း မသတိပျောက်တော့ပေ။ ဤအံ့ဖွယ်ရာသည် သူမပြုတုဖွေးသမျှ အခြားအံ့ဖွယ်ရာအားလုံးထက် ပို၍ ဘုရားသခင်ဆိုင်ရာ တန်ခိုးတော်၏ ထင်ရှားပြသခြင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု သူ့အဖို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယရှေ့၌ သူသည် သဘာဝအရာအားလုံးကို မိမိ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ထားရှိတော်မူသော အရှင်တစ်ပါးကို မပြုခဲ့သည်။ ဘုရားသဘာဝတရား၏ ထင်ရှားခြင်းသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင် မသန်ရှင်းခြင်းကို ထုတ်ဖော်ပြသလေသည်။ မိမိဆရာအပေါ်ထားသော ချစ်ခြင်းမတေ့တာ၊ မိမိ၏ မယုံကြည်ခြင်းအတွက် ရှက်ရွံ့ခြင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်တော်တိုင် နိမ့်ချ၍ ဆင်းသက်တော်မူခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် အဆုံးမဲ့ သန်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း၏ မျက်မှောက်တော်တွင် မိမိ၏ မစင်ကြယ်ခြင်းကို သိမြင်သော ခံစားချက်တို့သည် သူ့ကို လှမ်းမိုးသွားလေသည်။ သူ၏ အဖော်များသည် ပိုက်အတွင်းရှိ အရာများကို လုံခြုံအောင် စီမံနေစဉ်တွင် ပတေရုသည် ကယ်တင်ရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌ လဲကျလျက်၊ ‘အကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်ခွာတော်မူပါ၊ အကခြင်းမူကား အကျွန်ုပ်သည် အပစ်ရုံသော လူဖြစ်ပါ၏။ အို သခင်’ ဟု ကျွေးကကြံလေသည်။”

“ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းမပြတ်ခြင်းတော်၏ ထိုတူညီသော မျက်မှောက်တော်ပင်သည် ပရောဖက် ဒိယလေကိုလည်း ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့၌ သေချာသို့ လဲကျစေခဲ့သည်။ သူက ‘ငါ၏ လှပတင့်တယ်ခြင်းသည် ငါ့အတွင်း၌ ပျက်စီးခြင်းသို့ ပြောင်းလဲသွား၍၊ ငါသည် ခွန်အားမကျန်တော့’ ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူ၊ ဟရောယသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းအသရတော်ကို မပြုသောအခါ၊ ‘ငါ့အတွက် အမင်ဂလာရှိ၏။ အကခြင်းမူကား ငါသည် ပျက်စီးရသောသူဖြစ်၏။ ငါသည် မစင်ကြယ်သော နှုတ်ခမ်းရှိသောသူ ဖြစ်၍၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်ခမ်းရှိသော လူမျိုးအလယ်၌ နှထိုင်သောသူ ဖြစ်၏။ အကခြင်းမူကား ငါ၏ မျက်စိတို့သည် ဗိုလ်ခြေတော်အရှင် ဘုရင်ကို မငြိရပါ’ ဟု ကျွေးကကြံခဲ့သည်။ ဒိယလေ ၁၀:၈; ဟရောယ ၆:၅။ လူသားသည် မိမိ၏ အားနည်းခြင်းနှင့် အပစ်နှင့်တကွ ဘုရားသဘာဝတရား၏ ပြည့်စုံစုံပခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ထင်ရှားစေခြင်းခံရသောအခါ၊ သူသည် မိမိကိုယ်ကို လုံးလုံးလျားလျား မပြည့်စုံသူ၊ မသန်ရှင်းသူအဖြစ် ခံစားရလေ၏။ ထိုသို့ပင်၊ ဘုရားသခင်၏ ကြီးမြတ်ခြင်းနှင့် ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မငြိခွင့်ရရှိခဲ့ကပြီ အပေါင်းတို့အပေါ်၌ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

“ပတေရုက ‘ကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်သွားတော်မူပါ၊ အကခြင်းမူကား ကျွန်ုပ်သည် အပစ်ရုံသောလူဖြစ်ပါသည်’ ဟု ကျွေးကကြံပြောဆိုခဲ့၏၊ သို့ရာတွင် သူသည် ယရှေ၏ခြေတော်ကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်တွယ်နေခဲ့ပြီး မိမိသည် ကိုယ်တော်နှင့် ခွဲခွာ၍ မနေနိုင်ကြောင်း ခံစားလျက်ရှိခဲ့၏။ ကယ်တင်ရှင်က ‘မကကြောက်နှင့်၊ ယခုမှစ၍ သင်သည် လူများကို ဖမ်းယူရလိမ့်မည်’ ဟု ပြန်လည်မိန့်တော်မူ၏။ ဟရောယသည် ဘုရားသခင်၏ သန်ရှင်းတော်မူခြင်းနှင့် မိမိ၏

မထိုက်တန်မှုကို မငြိတွေပေးခြင်းနောက်မှသာ၊ ဘုရားသခင်ထံမှ လာသော သတင်းစကားကို အပိုနှင့်ခင်းခံရ၏။ ပတေရုသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ခင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အပေါ် မှီခိုအားထားခင်းသို့ ဦးဆောင်ခင်းခံရပေးခြင်းနောက်မှသာ၊ ခရစ်တော်အတွက် မိမိ၏ အမှုတော်သို့ ခေါ်ခင်းကို လက်ခံရရှိခဲ့၏။” The Desire of Ages, 246.

“mareh” ရူပါရုံသည် ခရစ်တော်၏ ပေါ်ထွန်းခင်းနှင့်ဆိုင်သော ရူပါရုံဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဒံယလေသည် ထိုစကားလုံးကို အသုံးပြုသော ဒုတိယအကျိပ်နှင့် စတုတုထအကျိပ်တွင် ကောင်းကင်တမန် ဂါဗရီလကို ရည်ညွှန်းထားသည်။ ပထမအကျိပ်တွင် ဗလေတရော့ဇာရ်သည် ထိုရူပါရုံကို နားလည်ခဲ့ကခြင်း ဖော်ပြချက်ဖြစ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး သုံးကျိပ်မှာ ဒံယလေကိုယ်တိုင် ထိုရူပါရုံကို တွေ့ကျွဲခြားရခင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဒံယလေသည် ထိုရူပါရုံကို တွေ့ကျွဲခြားရသော သုံးကျိပ်လုံး၌လည်း ထိတွေ့ခဲ့ရသည်။

ဂါဗရီလက သူ့ကို ပထမအကျိပ် ထိတွေ့ခဲ့သောအချိန်မှာ၊ သူသည် ဂုဏ်တော်ဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစွာ ပြုပြင်တော်မူခင်းခံရသော ခရစ်တော်၏ ပုံရိပ်သဏ္ဍာန်ကို မငြိတွေပေးခြင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအတွေအကျိပ်ကြောင့် သူသည် “ငါသည် မျက်နှာကို မငြိသို့လှည့်လျက်၊ ငါ့မျက်နှာပေါ်၌ နက်ရှိုင်းသော အိပ်ပျော်ခင်း” ထဲသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုရူပါရုံသည် ခွဲခွာခြားနားမှုတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ အကခြင်းမှာ သူနှင့်အတူရှိနေကျသူတို့သည် “ရူပါရုံကို မငြိကပြသော်လည်း အလွန်ပင်းစွာ တုန်လှုပ်ခင်းသည် သူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်ကိုဝှက်ရန် ပြေးလွှားကပြ သောကခြင်း ဖြစ်သည်။ ပထမအကျိပ် စိတ်ပျက်ခင်း၌ ယရေမိသည် “ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ကခြင်း” “တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေ” ခဲ့ရပြီး၊ ဗလေတရော့ဇာရ်လည်း “ခွန်အားမကျန်” ခဲ့ပေ။ “အကခြင်းမူကား” သူ၏ “လှပသန်ရှင်းခင်းသည် ငါ့အတွင်း၌ ပျက်စီးယိုယွင်းခင်းသို့ ပြောင်းလဲသွားပြီး” သူသည် “ခွန်အားကို မထိန်းသိမ်းနိုင်” ခဲ့သောကခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂါဗရီလသည် သူ့ကို ပထမအကျိပ် ထိတွေ့ပေးခြင်းနောက်၊ ဒံယလေကို မိမိဒူးများပေါ်နှင့် မိမိလက်ဖဝါးများပေါ်၌ ထိုင်စေတော်မူ၏။ ထိုနောက် မိမိပြောသောစကားတို့ကို နားလည်၍ ထလော့ဟု ဒံယလေအား အမိန့်ပေးတော်မူရာ၊ ဒံယလေသည် တုန်လှုပ်နေသော်လည်း ထလေ၏။ ထိုနောက် ဂါဗရီလသည် ဒံယလေ၏ ငိုကြွေးမညှိတမ်းခင်း အနှစ်နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအရာများကို ဒံယလေအား အဆင်လိုက် ရှင်းပြတော်မူ၏။ ပါရှားဘုရင်တို့နှင့် အနှစ်နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်ကပြ တိုက်ခိုက်လွန်ဆွဲပေးခြင်းနောက် မကုခလေသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာ၍ ထိုစစ်ပွဲ၌ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနောက် ဂါဗရီလသည် ဒံယလေ၏ ဆုတောင်းချက်များကို ဖြေကပြရန်နှင့် “နောက်ဆုံးသောနေ့ရောက်တို၌ သင်၏လူမျိုးအပေါ် ဖြစ်ပျက်လာမည့်အရာ” ကို ဒံယလေအား ရှင်းလင်းပြောကပြရန် လာခဲ့ကခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြတော်မူ၏။ မကုခလေသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာသောအခါ၊ ဂါဗရီလကို နောက်ဆုံးသောနေ့ရောက်များအကခြင်း ဒံယလေအား ရှင်းပြရန် စလွှတ်ခဲ့၏။

ဂါဗရီလ၏ ရှင်းလင်းချက်ကို ဒံယလေအား ဝမ်းနည်းခင်း နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်ကာလ၏ အဆုံးတွင် ပေးခဲ့သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ ကို “တစ်ကခြင်းပေါ် တစ်ကခြင်း” အလျောက် သက်ဆိုင်စွာ အသုံးချသောအခါ၊ ထိုကာလသည် အခန်း ၃၇ တွင် ယဇေကျလေအား သသေအရိုးတို့အား နှစ်ကျိပ် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် အမိန့်ပေးခင်းကို ကိုယ်စားပြု၍၊ သင်ချိုင်းများထဲမှ ပရောဖက်နှစ်ပါးကို ထမခြောက်စရော် ဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်သည် ယုဒကျမ်း၌ စာတန်နှင့် အပန်အလုန် မဆက်ဆံရန် ငြင်းဆိုလျက် မကုခလေသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာ၍ မောရှေ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ရှင်ပန်ထမခြောက်စသောအခါ၌ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဂါဗရီလသည် ဝမ်းနည်းခင်းကာလ၏ နေ့ရောက်များအကခြင်း အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြခြင်းနောက်တွင်ပင် ဒံယလေသည် နောက်ထပ် နှစ်ကျိပ် ထိတွေ့ခံရဦးမည် ဖြစ်သည်။

ဂါဗလပီဒွံးသွားသဏနဏကံ ဒံယလေသည် “မဋ္ဌသို မျက်နှာမူလျက်နလေ၍၊ စကားမပဋြာနိုင်သဏသူ ဖဋြလဏေါ” ဟူ၍၊ ထိုနဏကံ ခရစ်တဏကိုယ်တိုင် ဒံယလေဏါ “နုတ်ခမ်းတိုကို ထိတဏမူ” သဖဋြ၊ ဒံယလေသည် မိမိဏါ “နုတ်ကိုဖွင့်၍ ပဋြာဆိုကာ၊ ငါ့ရှုဋ္ဌ၌ ရပ်နသေဏအရှင်အား၊ အိုအရှင်၊ ဤဗျာဒိတ်ကဋြာင့် ကျွန်ုပ်ဏါ ဝမ်းနည်းခဋြးများသည် ကျွန်ုပ်အပဏါသို ပဋြလုည့်လာသဖဋြ၊ ကျွန်ုပ်၌ အားမရှိတဏပါ။ အကဋြာင်းမူကား ဤအရှင်ဏါ ကျွန်သည် ဤအရှင်နှင့် မည်သို ပဋြာဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။ အကဋြာင်းမူကား ကျွန်ုပ်၌ ချက်ချင်းပင် အားတစ်စုံတစ်ရာမျှ မကျန်ရစ်တဏ့ဘဲ၊ ကျွန်ုပ်အတွင်း အသက်ရှုခဋြးတိုင် မကျန်ရှိတဏ့ပါ” ဟု ဆိုလဏေါ။

ခရစ်တဏကို မဋ္ဌိတူ၍ ထိုသူနှင့် စကားပဋြာရသည့် အတွဲအကံဋြာည် ဒံယလေကို မဋ္ဌမှန်သိုတိုင် နှိမ့်ချစဏေါ။ သူသည် နုတ်ဆိတ်လျက်နခဲဲပီဒွံး ယဇ်ပလုလင်မှ မီးညိုတဏကံဖဋြ ဟဏောယဏါ နုတ်ခမ်းတိုကို တိုထိခဲသကံ့သို၊ ခရစ်တဏသည် သူဏါ နုတ်ခမ်းတိုကို မတိုထိခဲလျှင် ထိုသိုပင် ဆက်လက်နမေညီဖဋြဏါ။

ဤလဏောမူကို နဏကံဆက်တွဲ ဆဏင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပဋြားမည်။

ဟဏောယသည် မိမိဏါသခင်တဏဏါ ဘုန်းတဏနှင့် အာဏာတဏဏါ ဤဖဏ်ပဋြာက်ကို မဋ္ဌိတူသေဏအခါ၊ ဘုရားသခင်ဏါ သန်ရှင်းစင်ကဋြာ်ခဋြးနှင့် သန်ရှင်းတဏမူခဋြးကို ပဋြးပဋြာဏအသိဖဋြ လုံးဝလွမ်းမိုးခံရလဏေါ။ မိမိကို ဖန်ဆင်းတဏမူသဏအရှင်ဏါ နှိုင်းမမိသဏ ပည့်စုံစင်ကဋြာ်ခဋြးနှင့်၊ မိမိကိုယ်တိုင်အပါအဝင် အစုစရဏနှင့် ယုဒဏါ ရှုးချယ်ခံပည့်သူတိုတွင် ကဋြာ်မဋ္ဌိစွာ ရဏွေကံခံခဲရသူများဏါ အပဋြနှင့်ပည့်သဏ လမ်းစဋ္ဌတိုအကဋြးရှိ ကွာခဋြးချက်မှာ မည်မျှ ထင်ရှားပဋြာ်သားလုသနည်း။ “အို ငါသည် အမင်ဂလာရှိဏါ” ဟု သူက ကဋ္ဌးကဋြာ်လဏေါ။ “အကဋြာင်းမူကား ငါသည် ပျက်စီးခဋြးသို ရဏကံလပေီ၊ ငါသည် မစင်ကဋြာ်သဏ နုတ်ခမ်းရှိသဏ လူဖဋြ၍၊ မစင်ကဋြာ်သဏ နုတ်ခမ်းရှိသဏ လူမျိုးဏါ အလယ်၌ နထိုင်လျက်ရှိဏါ။ အကဋြာင်းမူကား ငါမျက်စိတိုသည် ဘုရင်တည်းဟူသဏ ကဏင်းကင်ဗိုလ်ခဋြာ်တိုဏါ ထာဝရဘုရားကို မဋ္ဌိကဋြာ်၊ အခန်းငယ် ၅။ အတွင်းတဏသန်ရှင်းရာဋ္ဌာန၌ ဘုရားသခင်ဏါ မျက်မူဏကံတဏအလင်းတဏ အပည့်အဝအတွင်း၌ ရပ်တည်နသေကံ့သို ဖဋြလျက်၊ မိမိဏါ မပည့်စုံခဋြးနှင့် မလုံလဏကံခဋြးအတိုင်းသာ ထားလျှင် မိမိအား ခဏါတဏမူခဲသဏ တာဝန်ကို အပီးအပိုင် ဆဏင်ရွက်နိုင်မည်မဟုတ်ကဋြာင်းကို သူသည် သိမဋ္ဌိလဏေါ။ သိုရာတွင် သူဏါ စိတ်ပူပန်ဆင်းရဲခဋြးကို သက်သာစဏ၍ သူဏါ ကဋ္ဌးမဋ္ဌိကဋြာ်သဏ တာဝန်အတွက် ပဋြဆင်စရေန် စရေပ်တစ်ပါးကို စလေ့တ်တဏမူဏါ။ ယဇ်ပလုလင်မှ ယူလာသဏ အသက်ရှင်သဏ မီးခဲတစ်လုံးကို သူဏါ နုတ်ခမ်းပဏါ၌ တင်ထားပီး၊ “ကဋြာ်ရှုလဏ့၊ ဤအရာသည် သင်ဏါ နုတ်ခမ်းကို ထိတွဲပေီ၊ ထိုကဋြာ် သင်ဏါ ဒုစရိုက်ကို ဖယ်ရှားပီး၊ သင်ဏါ အပဋြကို သန်စင်စပေီ” ဟူသဏ စကားကို ပဋြာလဏေါ။ ထိုနဏကံ “ငါသည် အဘယ်သူကို စလေ့တ်ရမည်နည်း၊ ငါတိုအတွက် အဘယ်သူ သွားမည်နည်း” ဟူသဏ ဘုရားသခင်ဏါ အသံတဏကို ကဋြးရပီး၊ ဟဏောယက “ဤအရပ်၌ ကျွန်ုပ်ရှိပါဏါ။ ကျွန်ုပ်ကို စလေ့တ်တဏမူပါ” ဟု ပဋြာလည် ဖဋြကဋြးလဏေါ။ အခန်းငယ် ၇၊ ၈။

“ကဏင်းကင်မူလာသဏ ဧည့်သည်က စဏင့်ဆိုင်းလျက်ရှိသဏ သံတမန်အား ဤသို မိန်တဏမူဏါ— ‘သင် သွား၍ ဤလူမျိုးအား ပဋြာလဏ့။ သင်တိုသည် အမှန်ပင် ကဋြးကဋြာ်မိမည်၊ သိုသဏ နှားမလည်ကဋြာ်၊ သင်တိုသည် အမှန်ပင် မဋ္ဌိကဋြာ်မိမည်၊ သိုသဏ မသဘဏပဏါကဋြာ်၊ ဤလူမျိုးဏါ စိတ်နလုံးကို အဆီပဋြစလေဏ့။ သူတိုဏါ နှားများကို လးစလေဏ့။ သူတိုဏါ မျက်စိများကို ပိတ်လဏ့။ ထိုသိုမဟုတ်လျှင် သူတိုသည် မိမိတိုဏါ မျက်စိများဖဋြ မဋ္ဌိကဋြာ်မည်၊ မိမိတိုဏါ နှားများဖဋြ ကဋြးကဋြာ်မည်၊ မိမိတိုဏါ စိတ်နလုံးဖဋြ နှားလည်ကဋြာ်မည်၊ ပဋြာလည်ကဋြာ်မည်၊ အနာရဏဂါပျဏကံကင်းခဋြးကို ရကဋြာ်မည်။’ အခန်းငယ် ၉၊ ၁၀။

ပရောဖက်၏ တာဝန်မှာ ထင်ရှားပြင်သားလှ၏။ သူသည် အများအပြားတွင် လွှမ်းမိုးနေသော မကောင်းမှုများကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်၍ မိမိ၏အသံကို မြင့်တင်ရမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မျှော်လင့်ခြင်းအချို့ကို အာမခံပေးသော အချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ထိုအမှုကို ထမ်းဆောင်ရန် သူသည် ကြောက်ရွံ့နေခဲ့၏။ “အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်မျှကပြမည်နည်း” ဟု သူ မေးမိနေခဲ့၏။ အခန်းငယ် ၁၁။ ကိုယ်တော်ရဲ့ချမ်းသာတော်မူသော လူမျိုးထံမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် နားလည်၍ နောင်တရကာ ကုသခြင်းခံရမည့်သူ မရှိတော့သလော။

“လွဲမှားသွားသော ယုဒအမျိုးအတွက် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်၏ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည် အချည်းနှီး မဖြစ်ရ။ သူ၏ အမှုတော်သည်လည်း လုံးလုံးလျားလျား အသီးမသီးဘဲ မနေရော။ သို့ရာတွင် မျိုးဆက်အများအပြားတစ်လျှောက် တိုးပွားလာခဲ့သော မကောင်းမှုများကို သူ၏ ခရီးကလေးအတွင်း ဖယ်ရှားပစ်၍ မရနိုင်။ သူသည် မိမိအသက်တာတစ်လျှောက်လုံး စိတ်ရှည်၍ ရဲရင့်သော ဆရာတစ်ပါး—ပျက်စီးခြင်းကို ကြည့်သောပရောဖက်တစ်ပါးသာမက မျှော်လင့်ခြင်းကိုလည်း ကြည့်သောပရောဖက်တစ်ပါး—ဖြစ်ရမည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်တော်မူချက် ပြည့်စုံလာသောအခါ၊ သူ၏ ကျိုးပွားအားထုတ်မှုများ၏ ပြည့်စုံသော အသီးအပွင့်နှင့် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာရှိ သံတမန်အပေါင်းတို့၏ အလုပ်ပင်ပန်းမှုများ၏ အသီးအပွင့်တို့သည် ထင်ရှားပေါ်လွင်လာမည်။ ကျန်ကျဉ်းသော အစုတစ်စုသည် ကယ်တင်ခြင်းကို ခံရမည်။ ဤအရာ ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်အတွက်၊ သတိပေးခြင်းနှင့် တိုက်တွန်းတောင်းပန်ခြင်း၏ သတင်းစကားများကို ပွန်ကန်သော လူမျိုးထံသို့ ပို့ဆောင်ရမည်ဟု ထာဝရဘုရားက မိန့်တော်မူသည်မှာ—‘မျိုးများသည် လူမရှိဘဲ ပျက်စီးသွားသည်တိုင်အောင်၊ အိမ်များသည် လူသူမရှိဘဲ ကျန်ရစ်သည်တိုင်အောင်၊ ပြည့်တော်မူသည် အလွန်တရာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်းကို ခံရသည်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် လူများကို အဝေးသို့ ဖယ်ရှားတော်မူ၍၊ ပြည့်တော်မူအလယ်၌ ကြီးစွာသော စွန့်ပစ်ခြင်း ရှိလာသည်တိုင်အောင်။’ အခန်းငယ် ၁၁၊ ၁၂။

“နောင်တမရသောသူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်မည့် လေးနက်သော တရားစီရင်ချက်များ—စစ်ပွဲ၊ ပြည်နှင့်ဒဏ်၊ ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ လူမျိုးများအကြား အာဏာနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ ဆုံးရှုံးခြင်း—ဤအရာအားလုံးသည် မကျနေပေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ လက်တော်ကို ထိုအမှုများထဲတွင် သိမြင်မည့်သူတို့ကို နောင်တသို့ ပို့ဆောင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ရောက်လာရမည်ဖြစ်သည်။ မကြောက်နိုင်တော်မူ၏ အမျိုးဆယ်စုတို့သည် မကပြီ။ လူမျိုးများအကြားသို့ ကွဲပြားစွာ ပြန့်နှံ့သွားရမည်ဖြစ်ပြီး၊ သူတို့၏ မျိုးများသည်လည်း လူသူကင်းမဲ့၍ ပျက်စီးလျက် ကျန်ရစ်မည်ဖြစ်သည်။ ရန်သူလူမျိုးတို့၏ ဖျက်ဆီးတတ်သော စစ်တပ်များသည် သူတို့၏ပြည်ကို တစ်ကိမြဲပိုးတစ်ကိမြဲ လွှမ်းမိုးတိုက်ခိုက်သွားရမည်ဖြစ်သည်။ အဆုံး၌ ယရှေ့ရှုလင်မြို့ပြင်လျှင် ကျဆုံးရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ယုဒသည်လည်း သိမ်းသွားခြင်းခံရမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ ကတိတော်ထားသောပြည်သည် အစဉ်အမြဲလုံးဝ စွန့်ပစ်ထားခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်မှလာသော အာရှယအား လာရောက်တို့ဆေ့သူ၏ အာမခံချက်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။ ‘ထိုပြည်၌ တစ်ဆယ်ပုံတစ်ပုံ ကျန်ရှိလိမ့်မည်။ ထိုအရာသည် ပြန်လာ၍ ထပ်မံ လောင်ကျွမ်းဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သို့သော် သစ်ရေစေ့နှင့် သစ်သပိတ်တို့သည် အရွက်ကျသွားသောအခါ၌ပင် အပင်ရင်း အနှစ်သာရ ကျန်ရှိသကဲ့သို့၊ သန်ရှင်းသော အမျိုးအနွယ်သည် ထိုပြည်၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်လိမ့်မည်။’ အခန်းငယ် ၁၃။

“ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်ချက် နောက်ဆုံးပြည့်စုံမည့်အကြောင်း ဤအာမခံချက်သည် ဟရောယ၏နုလုံးသားထံသို့ သတုတိကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။ လက်အာဏာများ ယုဒပြည်ကို ဆန့်ကျင်၍ တပ်ဖွဲ့စီတန်းနကေဩဇာလည်း မည်သို့နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ သံတမန်သည် ဆန့်ကျင်မှုနှင့် ခုခံခြင်းပယ်မှုတို့ကို ကျင့်သော်လည်း မည်သို့နည်း။ ဟရောယသည် ရှင်ဘုရင်တော်၊ ဗိုလ်ခံမြဲများ၏ အရှင်ကို မငြိခဲ့ပေဖြစ်၏။ ‘မကြီးကြပ်စစ်ပြင်လုံးသည် ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏’ ဟု စရောဗွမ်တို့၏ သီချင်းသံကို သူကပြောခဲ့ပေပြီ။ ယဟေဓာဝါ၏

နောက်ပဏ္ဍိတညွှန်သွားသော ယုဒပညာရှိသို့ ပေးပို့သည့် သတင်းစကားများသည် သန့်ရှင်းသော
ဝိညာဉ်တော်၏ အပူပေးပေးပေးသော တန်ခိုးနှင့်အတူ လိုက်ပါမည်ဟူသော ကတိတော်ကိုလည်း
သူရရှိထားခဲ့၏။ ထိုကမ္ဘာတွင် ပရောဖက်သည် မိမိရရှိခဲ့သော အမှတ်တော်အတွက် အားသစ်လျက်
ခိုင်မာစေခြင်းကို ခံရလေ၏။ အခန်းငယ် ၃။ မိမိ၏ ရှည်လျား၍ ပင်ပန်းခက်ခဲသော
တာဝန်ထမ်းဆောင်မှု တစ်လျှောက်လုံးတွင် သူသည် ဤရှုပါရုံ၏ အမှတ်တရကို မိမိနှင့်အတူ
သယ်ဆောင်ခဲ့လေ၏။ နှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ် သို့မဟုတ် ထိုထက်ပို၍ သူသည်
ယုဒအမျိုးသားတို့ရရှိခဲ့ မျှော်လင့်ခြင်း၏ ပရောဖက်တစ်ပါးအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ပြီး အသင်းတော်၏
အနာဂတ်အောင်မြင်ခြင်းအကြောင်း မိမိ၏ ကြိုတင်ဟောပြောချက်များတွင် ပို၍ရဲရင့်လာကာ၊
ထိုထက်ပင် ပို၍ရဲရင့်လာလေ၏။” Prophets and Kings, 307–310.